

کوتاه از دیپلماسی

حیرت‌گروسی از فقدان ارتباط با دولت جدید ایران

● ایسنا: مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای در اظهاراتی،عدم ارتباط خود با دولت جدید ایران درباره مسائل هسته‌ای را «حیرت‌انگیز» خواند و گفت که انتظار داشته پیش از نشست آتی شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، به ایران سفر کند. به گزارش عرب‌نیوز، رافائل گروسی روز جمعه اعلام کرد که انتظار داشت پیش از نشست آتی شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای در تاریخ ۲۲ نوامبر، سفری به ایران داشته باشد، اما از اینکه تاکنون دعوت‌نامه‌ای در این‌ زمینه دریافت نکرده، ناامید شده است. او در ادامه مدعی شد عدم ارتباط او با دولت جدید ایران از زمان روی کار آمدن درخصوص مسائل حائز اهمیت، «حیرت‌انگیز» است. مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی پیش‌تر نیز در گفت‌وگو با فایننشال‌تایمز گفته بود: «من نتوانسته‌ام با وزیر خارجه جدید ایران گفت‌وگو داشته باشم. من باید در سطح سیاسی این تعامل را داشته باشم. این مسئله لازم‌الاجرا است، بدون آن ما نمی‌توانیم یکدیگر را درک کنیم». او در بخش دیگری از گفت‌وگوی خود با اشاره به آنچه مشکلات مرتبط با دسترسی به سایت کرج عنوان کرد، گفته بود: «مسئله‌ای در کرج وجود دارد و من دارم روی آن کار می‌کنم. چاره موقت ما شدیداً تحت تأثیر قرار گرفته و دیگر بی‌عیب نیست؛ اما بی‌ارزش هم محسوب نمی‌شود.»

بایدن: نیازی به نفت ایران نیست

● رویترز: جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، روز جمعه در یادداشتی به وزارت امور خارجه این کشور تصریح کرد که اطلاعات موجود نشان می‌دهد درحال‌حاضر عرضه نفت به بازارهای جهانی به اندازه کافی است و این امر امکان کاهش چشمگیر خرید نفت ایران از سوی کشورهای دیگر را ایجاد می‌کند. جو بایدن در این یادداشت تأکید کرده است: مطابق با تصمیمات قبلی، عرضه کافی نفت و فرآورده‌های نفتی از کشورهای غیر از ایران (به بازار جهانی) وجود دارد تا امکان کاهش درخورتوجه خرید نفت و فرآورده‌های نفتی از ایران از سوی مؤسسات مالی خارجی فراهم شود.

در کنگره آمریکا مطرح شد

طرح محدودیت مبادلات تسلیحاتی با ایران

● ایسنا: دو عضو جمهوری‌خواه مجلس نمایندگان آمریکا طرحی برای محدودکردن معاملات تسلیحاتی با ایران ارائه دادند. دان بیکن و جو ویلسون، دو عضو مجلس نمایندگان آمریکا، طرحی موسوم به «قانون جلوگیری از مبادلات تسلیحاتی ایران» ارائه داده‌اند که هدف آن تحریم هروگنه خرید و فروش تسلیحات با ایران است. این قانون‌گذاران آمریکایی که هر دو عضو کمیته نیروهای مسلح مجلس نمایندگان هستند، در طرح خود از دولت خواسته‌اند تا علیه هر شخصی یا نهادی که در مبادلات خرید و فروش تسلیحات متعارف با ایران مشارکت دارد، تحریم وضع کند. دان بیکن در بیانیه‌ای ضمن اعلام این خبر مدعی شد که انتقال تسلیحات متعارف به ایران امنیت ملی آمریکا و متحدانش در منطقه، ازجمله اسرائیل، امارات متحده عربی، اردن، مصر، عربستان سعودی و دیگران را تهدید می‌کند. این در حالی است که طبق قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل که در تأیید برجام صادر شد و به تصویب شورای امنیت رسیده است، قطع‌نامه‌های مرتبط با ممنوعیت مبادلات تسلیحاتی با ایران در شورای امنیت لغو شده است و ایران می‌تواند با هر کشوری مبادله تجاری تسلیحات داشته باشد. طبق مفاد برجام در اکتبر ۲۰۲۰ این محدودیت‌ها که از سال ۲۰۰۷ علیه ایران وضع شده بود، به طور مؤثر لغو شد. این قانون‌گذار جمهوری‌خواه در ادامه طرح «جلوگیری از مبادلات تسلیحاتی ایران» را طرحی عقلانی توصیف و تأکید کرده است که در صورت تصویب این قانون با تحمیل هزینه به سازمان‌ها و اشخاص دخیل در تسهیل معامله سلاح با ایران، محدودیت‌های (تسلیحاتی) قدیمی را بازمی‌گرداند.

لاوروف: خواهان اجرای کامل توافق هسته‌ای هستیم

● ایسنا: خیرگزاری ریائوستوی گزارش داد، سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، در اظهاراتی گفت مسکو در نشست آتی ون به قرار است ۲۹ نوامبر (۸ آذر) در پایتخت اتریش برگزار شود، خواستار لغو همه تحریم‌های اعمال‌شده علیه ایران خواهد بود. او در ادامه خاطر‌نشان کرد که در جریان رایزنی‌هایش در پاریس با مقامات فرانسوی درباره بازگشت به برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) رایزنی کرده است. وزیران امور خارجه و دفاع روسیه و فرانسه روز جمعه در پاریس با یکدیگر دیدار و درباره موضوعات مختلف دوجانبه و بین‌المللی ازجمله ازسربگیری مذاکرات احیای برجام گفت‌وگو کردند. لاوروف همچنین اظهار کرد: «ما در اینجا چشم‌اندازهایی برای انجام تعاملی سازنده‌تر با توجه به برگزاری دور هفتم مذاکرات ونین در روز ۲۹ نوامبر داریم، ما در این نشست خواهان اجرای کامل توافق هسته‌ای خواهیم بود که به‌طور قطع شامل بازگشت آمریکا به اجرای کامل تعهداتش، ازجمله لغو تمام تحریم‌های اعمال‌شده علیه ایران است.»

نگاهی به نقش جدید امارات متحده عربی و منافع ایران در گفت‌وگو با صباح زنگنه، کارشناس مسائل منطقه:

دیپلماسی

امارات در کدام زمین بازی می‌کند؟

به‌عنوان سمبل یا نماینده جریان اخوان‌المسلمین تلقی می‌شود که در سوریه دست به جنایت‌های زیادی هم زده است و برای امارات هر نوع حضور یا شکل‌گیری هسته‌های اشغال سرزمینی در سوریه یا عراق، یک تهدید به حساب می‌آید. از این باب، نزدیک‌شدن امارات به سوریه را باید نگاه کرد. از طرف دیگر، بازسازی سوریه فرصتی بسیار مغتنم و بزرگ محسوب می‌شود که امارات سعی می‌کند از این فرصت غافل نباشد و سیاست‌های قبلی‌اش را قطعاً باید تغییر بدهد و از رفتارهای خصمانه و تلاش برای ساقطکردن دولت و نظام یا حمایت از گروه‌های تروریستی دست بکشد. اگر این‌ نوع تغییرات در سیاست‌های امارات اعمال بشود و بخواهد در سوریه حاضر شود، اتفاقاً از طرف جمهوری اسلامی ایران مورد استقبال قرار کند به این پروژه ملحق شوند، اما این پروژه آثار سوء زیادی بر همسایگان فلسطین اشغالی دارد. یکی از آثارش بر کانال سونز خواهد بود و می‌تواند ضربه‌ای به اقتصاد مصر وارد کند. از طرف دیگر، مشکلات جدی از نظر سرزمینی برای اردن ایجاد خواهد کرد

✎ ماجرای رزمایش با حضور اسرائیل و همکاری امارات متحده عربی و بحرین در آن چیست؟

این پروژه، پروژه‌ای است که می‌تواند به‌عنوان یک مشوق یا یک شکلات از سوی اسرائیل برای امارات تلقی شود؛ درحالی‌که این پروژه مسائل زیادی دارد، از لحاظ ژئوپلیتیکی، زیست‌محیطی، اقتصادی و اجتماعی. اسرائیل تلاش می‌کند کشورهای تولیدکننده نفت مثل امارات یا عربستان را تشویق کند به این پروژه ملحق شوند، اما این پروژه آثار سوء زیادی بر همسایگان فلسطین اشغالی دارد. یکی از آثارش بر کانال سونز خواهد بود و می‌تواند ضربه‌ای به اقتصاد مصر وارد کند. از طرف دیگر، مشکلات جدی از نظر سرزمینی برای اردن ایجاد خواهد کرد و مشکلات زیست‌محیطی در منطقه بسیار محدود ایلات در پی دارد که بر بندر عقبه نام تأثیرات منفی خواهد گذاشت؛ خصوصاً محبزه‌بست آن منطقه محدود که حرکت جریان‌های آب در آن منطقه بسیار محدود است و مشکلات را می‌تواند سنگین کند. از لحاظ اجرایی نیز ورود اسرائیل به این پروژه هاست با رقبایت جدی نسبت به لبنان و فلسطینی‌ها است که در سرزمین‌های اشغالی هستند و همچنین با سوریه و رویه‌رویش مصر ایجاد خواهد کرد. به‌هرحال، اسرائیل دنبال دو امتیاز از امارات است؛ یکی سرمایه‌گذاری و دوم تأمین منابع نفتی. به‌نظرم پروژه بلندپروازانه و خطرناکی برای منطقه و محیط زیست تلقی خواهد شد.

✎ اتفاق دیگری که اخیراً افتاد، سفر وزیر خارجه امارات به سوریه و به‌طورکلی افزایش این نوع رفت‌وآمدها با دمشق است. این چه تأثیری بر روابط با ایران خواهد گذاشت؟

تحلیل‌ها در این زمینه زیاد است. تفسیرهای خوش‌بینانه و بدبینانه در این مورد فراوان است. واقعیت قضیه چیز دیگری است و آن، این است که پروژه ساقطکردن حکومت سوریه و ایجاد رژیم جدید در سوریه شکست خورده است. از طرف دیگر، سوریه توانسته است ۱۱،۱۰ سال مقاومت کند و موجودیت و توانمندی خودش را اثبات کند. حضور ترکیه در شمال شرقی خاک سوریه برای امارات و عربستان یک تهدید محسوب می‌شود و رقابت خصم‌آلودی با حضور ترکیه وجود دارد. ترکیه امروز دور نشست بین ایران و عربستان اگرچه هیچ نتیجه مشخصی تاکنون نداشته، اما می‌توان گفت از اتهام‌زنی بین طرفین بهتر است. وزیر خارجه عربستان روز گذشته در مصاحبه با فرانس ۲۴ گفته است «در مذاکرات با ایران شاهد پیشرفت بودیم». البته جمله کامل او درباره روند مذاکرات با ایران این است که «تاکنون ما هنوز به هیچ نتیجه‌گیری اساسی نرسیده‌ایم، اما به اندازه کافی به پیشرفتی رسیده‌ایم که به ما اجازه دهد به سمت جلو پیش برویم». پیش‌تر یک مقام آگاه نیز به «شرق» گفته بود روند مذاکرات چندان به سمت جلو پیش نرفته است، اما همین که تهران- ریاض پای میز مذاکره هستند، می‌تواند مثبت باشد.

وزیر خارجه عربستان سعودی در گفت‌وگوی اخیرش در پاسخ به این پرسش که آیا کنسولگری‌ها بین دو کشور می‌تواند باشد، این احتمال را رد نکرده است. فرانس ۲۴ پرسیده که امکان تحقق بازگشایی کنسولگری در جدّه و مشهد وجود دارد؟ بن‌فرحان نیز در پاسخ گفته است: «امکانش وجود دارد، اما هنوز تصمیمی دراین‌باره اتخاذ نشده است.» همچنین او بر آمادگی بین دو کشور تأکید کرده است. بخش‌هایی از این مصاحبه را به نقل از خبرگزاری فارس در ادامه بخوانید.

فرانس ۲۴: گفت‌وگوها درباره یمن می‌تواند یکی از موضوعات گفت‌وگو بین عربستان سعودی و ایران باشد. فکر می‌کنم چهار دور گفت‌وگوها انجام شده باشد. این طور به نظر می‌رسد که بین هر دو طرف

بیشتر خواهد شد و از دشمنی‌ها کاسته خواهد شد. جایگاه عربستان با توجه‌برای که از خودش نشان داد، آسیب دیده است که تجربه‌های موفقی نبودند؛ یکی محاصره قطر و یکی جنگ یمن؛ اینها دو همسایه شمال و جنوبش بودند. چنین تجربه‌هایی می‌تواند برای آینده مسئولان عربستان تجربه‌های ارزشمندی باشد تا با بقیه همسایه‌ها از در صلح و همکاری پیش بروند و امنیت همه آنگاه تأمین خواهد شد.

✎ مسئله دیگری که مطرح است، این است که در عین همه این چالش‌ها، ایران با این کشور تراز تجاری بالایی داشته است و سخنگوی کمرک در همین شهرپیرو گفته بود امارات از پنج مقصد عمده صادراتی ایران بوده و جایگاه ویژه‌ای دارد. ایران چگونه می‌تواند در این زمینه منافع خود را افزایش دهد؟

به نظر می‌آید امارات در یک فضای نگرانی به سر می‌برده است. همچنین ایران نسبت‌به امارات چارچوب مشخص و روشنی در سیاست‌ها و استراتژی‌هایش تعریف نکرده است با اگر هم تعریف کرده باشد، به تفاهم دوجانبه نرسانده است. امارات از هر دو یک همسایه بسیار بزرگ و قوی با جمعیت تحصیل‌کرده، با سابقه تاریخی، فرهنگی و… و قدرت تأثیرگذاری در منطقه و جهان احساس نگرانی می‌کند. ایران باید این نگرانی‌ها را بسنجد و در یک گفت‌وگوی دوجانبه، مستقیم و صریح با امارات سخن بگوید. امارات به خاطر آن نگرانی‌ها و شاید با اهداف دیگری، تحت تأثیر نیروهای دیگری تلاش کرده است توان و امکانات خودش را در ۱۰ جا مصرف کند تا خودش را عرضه و ارائه کند. این نیاز دارد به درک جامعه‌شناسانه و روان‌شناسانه، جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان یک کشور بزرگ‌تر در منطقه باید بتواند این نگرانی‌ها را درک و برطرف کند. به‌نظرم می‌آید زمینه‌های همکاری و توسعه ارتباط با امارات خیلی فراتر از بحث ترانزیت کالا ازطریق امارات است. چشم‌اندازهای خیلی بزرگی با اهداف دیگری، تحت تأثیر نیروهای دیگری به‌نظرم می‌آید که هنوز باز نشده و بحث نشده است. نیاز دارد که به صورت اساسی با امارات به بحث گذاشته شود. اینکه امارات خودش را به آب و آتش بزند، به آفریقا برود، به افغانستان برود، به کشورهای مختلف برود، اینها می‌تواند ناشی از یک احساس نگرانی و ضعف توانایی‌ها تلقی شود. باید در کنار جمهوری اسلامی ایران بتواناند احساس آرامش کند و زمینه‌های توسعه روابط و همکاری‌ها را به‌عنوان یک دستور دائمی قرار دهد.

✎ به‌عنوان سخنان آخر، فکرمی کنید چندر می‌شود به پروژه نشست بغداد که عراق امسال

به دنبالش است، امید داشت که به نتیجه و به شکل‌گیری اجماع در منطقه برای گفت‌وگو منجر شود؟

به‌عنوان شخصی که مسائل منطقه و مسائل عراق را به‌طور ویژه دنبال می‌کنم، باید بگویم عراق نیازمند یک اعاده اعتمادبه‌نفس است. تحقیرهای زیادی بر عراق وارد شد. زمانی انگلیسی‌ها عراق را اشغال کردند، قبل از آن عثمانی‌ها اشغال کرده بودند. این اشغال‌ها توسط قدرت‌های مختلف به‌طور مستمر و مکرر یک آثار منفی روانی در جامعه عراق ایجاد کرده و می‌کند. عراق تا استقلال ظاهری در ۱۹۲۱ کسب کرد، با فاصله‌ای با کودتاهای متعدد و متوالی مواجه شد. به یک بی‌ثباتی و عدم استقرار گرفتار شد. تا از این دیکتاتورها و کودتاها خواست‌نجات پیدا کند، با اشغال بعدی و تهاجم گسترده بعدی آمریکا مواجه شد. این اتفاق هیچ روحیه سازنده‌ای در مردم عراق باقی نگذاشت. قحطی‌ها، یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر کشته و تحریم‌های آمریکا، اینها آثاری منفی بر جای گذاشته و شاکله اجتماعی مردم عراق را به‌شدت آسیب‌پذیر و شکننده کرده است. برای خروج از این حالت عراق باید به پروژه جدیدی وارد شود و آن پروژه، این است که یک ساختار نظام مدرن ایجاد کند، به یک قدرت مورد احترام در منطقه تبدیل شود و بتواند از امکانات و ظرفیت‌های داخلی خود برای توسعه زندگی مردم و توسعه کشور و نظام برخوردار بشود. اما این نیازمند وقت در انتخاب شرکا برای ورود به این پروژه و آینده‌نگری است. انتخاب شرکایی که بتواند اقتصاد عراق را دگرگونه کند، از یک اقتصاد سومسیالیستی و رانتی تبدیل شود به یک اقتصاد زنده، فعال و با اتکا به توان مردم و نیروهای متخصص عراقی، این شرکا چه کسانی هستند؟ عراق فعلاً اقتصادش بر محور نفت می‌چرخد. خریدار نفت عراق، چین و هند و شرق آسیا هستند؛ بنابراین باید بتواند از این اهرم و از این ابزار برای توسعه خودش استفاده کند. حضور آمریکا و ادامه نفوذ آمریکا در عراق مانع همکاری عراق با کشورهای زیادی شده است؛ مانع همکاری با چین است، مانع همکاری با جمهوری اسلامی ایران است و مانع همکاری با سوریه شده بود و با دیگران مگر کوشه‌هایی که در مدار آمریکا بچرخند. برای تأمین یک اقتصاد جدیدی پیدا کند. صادرات نفت عراق بیشتر به شرق آسیااست؛ بنابراین فشار آوردن بر عراق تا یک خط لوله‌ای از طریق اردن به بندر عقبه ایجاد کند، می‌تواند نوعی فشار ناپجا محسوب شود. همکاری عراق با همسایگانش و با اردن مشکلی ندارد، اما نه در سطحی که به مستهلک‌شدن اقتصاد عراق منجر شود. عراق ظرفیت‌های زیادی دارد؛ در کشاورزی، صنعت و در تجارت. موقعیت عراق به او این امکانات را می‌دهد، اما اگر این پروژه به سمت تحقق اهداف خاص محورسازی و دوقطبی‌سازی آمریکا برود، بعید به نظر می‌آید عراق بتواند از آن سودی ببرد و بیشتر به استهلاک ظرفیت‌ها، نیروها، توان‌ها و سرمایه‌هایش منجر خواهد شد. عراق خود چندین میلیون جوان بی‌کار اعم از تحصیل‌کرده و غیرتحصیل‌کرده دارد. اگر بخواهد مثلاً با مصر همکاری کند و یک میلیون یا یک میلیون و ۵۰۰ هزار کارگر و کشاورز مصری بیایند و در عراق کار کنند، این یعنی ازبین‌بردن ظرفیت اشتغال‌زایی در عراق. مسائل بسیار زیادی وجود دارد و باید طراحی این همکاری‌ها خارج از اغراض سیاسی قدرت مسلطی که امریکااست باشد. باید حول محور منافع مردم عراق تعریف شود.

ادامه از صفحه اول

گشایش عرصه سیاسی عمومی

قدرت را از درون سلول‌های اجتماعی تولید می‌کند و آن را به عرصه سیاسی و سیاسی برمی‌کشد. دیگر یک حزب در درون ایدئولوژی سنتنی خود محصور نمی‌ماند و راه ائتلاف با دیگر احزاب بر سر مسائل سیاسی گشوده می‌شود. بدین‌سان، ائتلاف چند حزب برای تبدیل «کیفیت و قیمت‌گذاری خودرو» به یک امر سیاسی امکان‌پذیر می‌شود. امکان مواجهه سیاسی با طبقه قدرتمندی که از ائتلاف مدیران خودروسازی و نمایندگان مجلس در طول زمان پدید آمده است، فراهم می‌شود. این تبدیل امر اجتماعی به امر سیاسی است. تبدیل موضوع سیاسی به پدیده سیاسی است. تمرین تشکلیابی روزمره اجتماعی و ضامن پویایی سیاسی کشور است که می‌تواند از بسیاری خسران‌ها جلوگیری کند. کارکرد احزاب صورتبندی‌های معطوف به قدرت است که دامنه‌ای از خودکامی و بسیج اجتماعی تا ورود به چرخه سیاست‌گذاری را در بر می‌گیرد. تولید قدرت از خلال مناسبات اجتماعی و منافع گروهی اصلی‌ترین وجه فعالیت حزبی است. یعنی از بطن جامعه «کالای عمومی قدرت» را صورت‌بندی می‌کند و بیرون می‌کشد. در این رویکرد، با دامنه وسیعی از موضوعات «سیاسی‌شونده» یعنی موضوعاتی که توسط حزب تبدیل به پدیده قدرت می‌شوند، سروکار داریم. اما پرسش این است که این چشم‌انداز چه پیام‌هایی برای احزاب ایرانی دارد؟ پاسخ این است که ضروری است احزاب سیاسی در ایران استراتژی سیاسی خویش را در پرتو این چشم‌انداز بازبینی کنند؛ چراکه دامنه وسیعی از فعالیت‌های نمایان می‌شود و تقریباً هر پدیده سیاست‌گذاری قابلیت سیاسی‌شدن را دارد. ظرفیت آن را دارد که احزاب درباره آن خودکامی سیاسی در میان مردم پدید آید و آن را به موضوع قدرت تبدیل کنند. درعین‌حال البته این قابلیت می‌تواند زمینه‌های تعامل با نظام سیاسی را فراهم کند و از برخوردهای براندازانه با حکمیت جلوگیری کند؛ البته اگر درک و فهم حاکمیتی هم از این پدیده حاصل شود و اگر تاکنون دیر نشده باشد…

وزیری که صلاحیت فنی ندارد!

آموزش‌وپرورش که تأمین‌کننده نیرو برای همه دستگاه‌های اجرایی است، چطور از تأمین یک وزیر از درون خود ناتوان باشد. به نظر می‌رسد اشکال در جای دیگری است. چنانچه رویکرد دولت جناب آقای رئیس‌یاسته‌سالاری باشد نه خویشاوندسالاری و رابطه‌سالاری قطعاً فرد نامبرده برای آموزش‌وپرورش پیشنهاد نمی‌شد. زیرا آموزش‌وپرورش در درون خود برخوردار از هزاران فردی مشابه ایشان است، اما متأسفانه برخلاف ادعاهای رابطه‌سالاری جایگزین شایسته‌سالاری شده و این بزرگ‌ترین توهین بی‌احترامی به خانواده بزرگ معلمان و فرهنگیان سراسر کشور است.۷- وزیر آموزش‌وپرورش آن‌گاه شایسته تصدی وزارت بوده و می‌تواند موفق باشد که مورد حمایت بدنه و نخبگان آموزش‌وپرورش باشد. مخالفت تشکل‌های اصلی فرهنگیان با معرفی ایشان و عدم همراهی جامعه فرهنگیان دلیل روشنی بر عدم اهلیت ایشان برای این مسئولیت است. وزارت آموزش‌وپرورش یک سازمان فرهنگی و آموزشی است نه دستگاه اداری و پذیرش جامعه فرهنگیان شرط اولیه برای کسب موفقیت است. آنچه این روزها از صداهای معلمان شنیده می‌شود نته‌ها استقبالی از فرد معرفی‌شده نشده، بلکه مخالفت‌های گسترده و رسمی از سوی تشکل‌ها و سازمان‌های معلمان ابراز شده و این پیام خوشایندی نیست. انتظار می‌رود مجلس محترم به‌ویژه نمایندگان فرهنگی، آموزش‌وپرورش را یاری کند.

✎ **عضو هیئت‌علمی دانشگاه فرهنگیان**

ادامه از صفحه ۲

اتهام‌زنی به سد چم‌شیر از روی علم است یا فاجعه ناآگاهی

۶) آیا احداث سد چم‌شیر وضعیت کیفی آب رودخانه زهره را بدتر می‌نماید؟ خیر. همان‌گونه‌که اشاره شد، بخش عمده‌ای از حجم آورده رودخانه زهره به‌صورت سیلاب‌های مقطعی مخرب و با دبی بالا و کیفیت مناسب اتفاق می‌افتد. لذا در صورت نگهداری و ذخیره سیلاب‌های رودخانه در مخزن سد و اختلاط آب با کیفیت مناسب این سیلاب‌ها با آورد غیرسیلابی رودخانه، می‌توان موجبات بهبود کیفیت آب رودخانه و همچنین ایجاد امکان مدیریت کیفی و کمی آب را فراهم نمود. مطالعات مبسوط نشان می‌دهند که در صورت احداث سد و ایجاد مخزن ذخیره، کیفیت آب خروجی از سد از کیفیت آب در حالت رژیم طبیعی رودخانه مناسب‌تر خواهد بود و اثر تعدیل‌کنندگی مخزن سد در رابطه با کیفیت آب رودخانه، خاتمی به نظر می‌رسد که نجابت بدنه مهندسی و کارشناسی دخیل در صنعت توسعه منابع آب و سد و نیروگاه، عرصه را برای همه و اتهام‌زنی‌های بی‌باه‌واسب و گاهی پرکردن چاله‌های شخصیتی عده‌ای فراهم کرده، لیکن هستند کارشناسان آگاه آن متخصصی که ندغغه میهن دارند و دلسوزانه، سؤالات فنی و توصیه‌های کارشناسی خود را در پل‌های فنی و به دور از هیاهوی فضای مجازی مطرح می‌نمایند. طرح موضوعات فنی در کلیه طرح‌های عمرانی دارای روال متعارف و مشخص بوده که جهت اثربخشی، شایسته است از روال منطقی و متعارف و قانونی تبعیت گردد.